MATERIAL DIDÀCTIC PER AL PROFESSORAT I ALUMNAT
D'**EDUCACIÓ PRIMÀRIA**

FUIVES
CENTRE MUNDIAL DEL RUC CATALÀ

FUIVES
CENTRE MUNDIAL DEL RUC CATALÀ

INTRODUCCIÓ ADREÇADA AL PROFESSORAT

Des de Fuives, una masia situada a la comarca del Berguedà, prop de Cal Rosal, considerada centre d'interès turístic en tant que nucli zoològic dedicat a la preservació de l'espècie del ruc català o guarà, us oferim una proposta educativa per treballar amb alumnes d'Educació Primària a partir de la visita a la granja. Aquests materials es poden adaptar en funció del curs de l'alumnat. En principi, està pensat per a tots els cicles de primària.

En aquest dossier hi trobareu propostes de treball i activitats que es poden realitzar abans, durant i després de l'excursió a Fuives. El nostre objectiu és donar a conèixer la tasca que es realitza per tal de continuar amb una raça que es troba en perill d'extinció i, sobretot, oferir als nens i nenes una aproximació i un contacte directe amb aquests animals. A Fuives es fan visites guiades que s'adapten a les necessitats dels nens i nenes en funció de la seva edat. La visita consta de l'explicació de les característiques físiques del ruc català, de la seva alimentació, els seus costums i el seu medi. Disposem d'una sala polivalent i també de l'únic museu sobre el ruc català que existeix al món. En aquest museu, podreu observar eines del camp antigues, així com tots els tipus de feines que realitzaven els rucs i com se'ls preparava per portar càrregues sovint molt feixugues.

A l'exterior de la masia, concepte també interessant com a casa pairal antiga i típicament catalana, podreu fer un recorregut per la granja i observar els rucs en el seu medi. Veureu les femelles adultes, que formen el ramat més nombrós, i també les jovenetes, que tenen el seu propi espai. Els mascles joves també estan junts, tot i que a partir d'una certa edat han de viure cadascun en el seu propi terreny per tal que no es barallin entre ells a causa de les femelles i del domini sobre el territori. Segons l'època de l'any en què feu la visita, podreu veure els pollins acabats de néixer (si és a la primavera) o els pollins amb les mares en un espai a part (si és entre l'estiu i la primavera següent, depèn del moment en què es produeixi el deslletament, que pot donar-se a partir de Nadal, aproximadament, en funció de les dates de naixement dels pollins).

A part dels rucs, que acostumen a agradar molt als nens, ja que els poden donar menjar i veure'ls ben de prop, a Fuives hi ha també vaques de muntanya. Els nens i nenes podran veure les vaques i els vedells més petits.

A Fuives disposem d'una zona de pícnic per tal que, si us sembla bé, pugueu dinar-hi, I d'una sala polivalent on podeu estar en el cas que faci mal temps. Us oferim també la possibilitat de fer una caminada al voltant de Fuives i un concurs de dibuix després de dinar.

Us convidem a viure una experiència diferent amb els vostres alumnes i a passar un dia envoltats de natura, en un entorn natural ric.

Per a més informació, podeu enviar-nos un correu electrònic a **fuives@fuives.com**, visitar la nostra pàgina web **www.fuives.com** o trucar al telèfon **646 492 310**, on us atendrem amb molt de gust a l'hora de fer la reserva del dia per a la vostra excursió.

Atentament.

Joan Gassó
Gerent de Fuives, s.l.

OBJECTIUS I PROPOSTES DIDÀCTIQUES

OBJECTIUS

1 - Relació de l'infant amb el medi natural i l'entorn.

1.2 - Coneixement de les característiques del guarà o ruc català:

1.2.1 - Característiques físiques

- El concepte d'animal mamífer.
- El cicle vital: naixement- deslletament- vida adulta.
- El color del pelatge i el canvi d'aquest segons les estacions.
- El color negre i les parts del cos blanques que el distingeixen d'altres races de rucs.
- La seva gran alçada i la seva força.
- Observació de les orelles i les dents grans que els caracteritzen.
- Observació de les potes i els genolls.

1.2.2 - Hàbits

- Què mengen? El concepte d'animal herbívor.
- On dormen?
- A quina època de l'any neixen els pollins a Fuives.

2 - Relació de l'infant amb el medi social.

2.1 - Observació per part de l'alumnat d'una masia típica catalana.

2.2 - Reflexió i coneixement sobre la vida quotidiana en una masia.

2.3 - Coneixement de les eines del camp antigues a partir de l'observació d'aquestes en el Museu.

2.4 - Coneixement de les tasques que eren realitzades pels rucs abans que aparegués la mecanització a partir de l'observació en el Museu i la sala polivalent d'eines i fotografies.

2.5 - Coneixement del cicle dels conreus que alimenten els rucs.

3 - Coneixement de vocabulari específic relacionat amb el tema. Àrea de llengües.

3.1 - Adquisició de vocabulari relacionat amb la vida en un entorn rural.

3.2 - Coneixement d'algunes dites i frases fetes populars catalanes relacionades amb els rucs.

3.3 - Coneixement de paraules bàsiques en castellà i en anglès.

4 - Àrea artística.

4.1 - Àrea de Visual i Plàstica i Música.

4.1.1 - Dibuix d'un ruc català i/o d'una eina del camp.

4.1.2 - Audició de la Cançó del ruc català, de Jaume Arnella, que podeu trobar al següent enllaç: http://www.jaumearnella.com/burro.htm

5 - Reflexió sobre la resolució de conflictes a partir d'un dibuix exposat a la sala polivalent que mostra una situación protagonitzada per rucs. Treball transversal.

6 - Potenciació d'una actitud de respecte envers el medi natural i els animals a partir de l'explicació que es fa a Fuives sobre el fet de salvar una raça que es troba en perill d'extinció, adequada a la comprensió dels infants d'aquesta edat.

El ruc català és un animal MAMÍFER, perquè s'alimenta de la llet de la seva mare, com ho fan els gossos, els gats, les vaques o les persones.

Escriu el nom de tres animals més que també siguin mamífers i no haguem dit:

_____

_____

_____

El ruc s'alimenta de la llet de la mare durant uns mesos, per tant, és un animal _____

COM ÉS EL RUC CATALÀ?

El ruc català és diferent dels altres rucs. Per què?

1 - És de color negre brillant, però a l'hivern és més marró perquè li creix un pèl més llarg. Per què li creix un pèl més llarg? Per protegir-se del _____

2 - Hi ha unes parts del cos que les té blanques: el contorn dels ulls, les aixelles, la punta del morro, el ventre i la part interior de les potes.

3 - El ruc català hi sent molt bé, però no se li han de tocar les orelles!

4 - El ruc català hi veu molt bé de lluny i menys bé de prop.

5 - El ruc català sent molt bé les olors.

6 - Els pèls de la punta del morro són com una antena.

7 - No té veu, però fa un crit. Saps com es diu aquest crit? _____

8 - El ruc català té unes dents molt grans. No menja carn, ni peix, ni ous...només menja herba. És un animal **herbívor.** Escriu el nom de dos animals més que siguin herbívor. En coneixes algun?

_____

_____

9 - Com es defensa un ruc? El ruc té molta força, i es defensa donant cosses amb les potes del darrere, per això no ens hem de posar mai al darrere d'un ruc .

ENCERCLA LES PARTS DE LA CARA DEL RUC QUE SÓN BLANQUES I ELS PÈLS DE LA PUNTA DEL MORRO QUE LI FAN D'ANTENA.

ARA, ENCERCLA LES ALTRES PARTS DEL COS QUE SÓN BLANQUES:

ELS HÀBITS. COM VIUEN?

Hem dit que el ruc és un animal herbívor, però...saps què menja? Escriu tot el que recordis del que has vist que mengen el rucs de Fuives:

Els rucs mengen _____

_____

_____

I saps què els agrada molt? El pa sec, les pomes i les pastanagues!

Els rucs tenen un estable, que és la seva casa, però la majoria prefereixen estar a fora, encara que plogui o nevi. Les burretes de Fuives viuen juntes al bosc i tenen un estable per si hi volen entrar. Cada dia van a la granja a menjar. Els burrets tenen una casa (un estable) per a cada un quan ja són grans.

La majoria de rucs dormen a fora, i a vegades s'adormen drets!

Dibuixa un estable amb un ruquet a dins:

EL NAIXEMENT DELS RUCS

Saps a quina estació de l'any neixen els burrets de Fuives? Neixen a la primavera, i alguns a principis d'estiu. Quan neixen, són molls, i la seva mare els cuida molt. Són petits i els creix un pèl molt llarg que després els va caient.

Saps com es diuen els ruquets petits? Es diuen pollins. I els dels gossos? Es diuen _____

i els dels llops? Es diuen _____

Mira les dues fotos i digues quina de les dues és la d'un pollí:

Foto 1

Foto 2

El pollí és el de la foto _____ (escriu el número)

Per què ho sabem? Perquè té el pèl més _____ i és més _____ (gran o petit?)

Saps quant temps passa un pollí dins de la panxa de la seva mare abans de néixer? Encercla la resposta correcta:

2 anys 1 any 6 mesos

Fuives és una MASIA. Una masia és una casa de camp, una granja.

Tu vius en una masia? SI ☐ NO ☐

On vius? en un pis ☐

en una casa, a la ciutat ☐

en una casa, a un poble ☐

en una masia ☐

T'agradaria viure en una masia? SI ☐ NO ☐

Per què? _____

_____

_____

En una masia hi ha molta feina. Cal cuidar els camps i els animals. A Fuives hi ha vaques i rucs, i també hi ha camps. Ara, a les masies hi ha tractors que fan molta feina, però abans, aquesta feina la feien els rucs i els bous. Al Museu de Fuives hi ha les eines del camp que es feien servir per fer aquestes feines:

- **SEGAR:** vol dir tallar l'herba, un camp de blat, etc.
- **LLAURAR O CAVAR:** vol dir fer solcs a la terra amb una arada o una màquina llauradora.
- **TRILLAR:** vol dir batre els cereals amb el trill. **BATRE** vol dir separar el gra de l'espiga donant cops o amb eines.
- **RAMPILLAR O RAMPINAR:** vol dir recollir la palla o l'herba que s'ha segat o tallat.

Les eines que hi ha al museu de Fuives i que abans arrossegaven els rucs per fer les feines del camp, servien per segar o tallar, trillar, llaurar, rampillar. Posa al costat de cada foto per a quina de les feines serveix aquesta eina:

Serveix per _____

Serveix per _____

Serveix per _____

Serveix per _____

Serveix per _____

REPASSEM: QUINES SÓN LES ESTACIONS DE L'ANY?

Primavera. Escriu tres coses que passen a la primavera :

_____

_____

_____

Estiu. Escriu tres coses que passen a l'estiu:

_____

_____

_____

Tardor. Escriu tres coses que passen a la tardor:

_____

_____

_____

Hivern. Escriu tres coses que passen a l'hivern:

_____

_____

_____

Saps a quina estació de l'any es fan aquestes feines?

- Els camps es seguen a _____
- Els camps es llauren a _____
- Hem de batre a _____
- I hem de rampinar a _____

PARAULES QUE HEM DE SABER

FEM MEMÒRIA...

El ruc català també es diu _____

Un ruc petit és un _____

Les cases com Fuives o granges es diuen _____

FRASES FETES O DITES SOBRE ELS RUCS

Sabies que hi ha moltes dites sobre els rucs?

Per exemple:

- Cada ruc s'enamora del seu bram.
- Amor d'ase, coça i mossegada.
- Ase garroner, no val quarto ni diner.
- A l'ase tossut, tant és dir-li arri com só.
- Ase mohí, o molt dolent o molt fi.
- El ruc brama, palla vol.

Moltes d'aquestes dites ens recorden que el ruc és un animal tossut...ser tossut o tossuda vol dir que a vegades no vol fer cas perquè no li agrada que li diguin el que ha de fer. Si vol caminar cap a un lloc, costa fer-lo caminar cap a un altre, per exemple.

Una pregunta: tu ets tossut o tossuda a vegades?

Quan? _____

_____

Mira, el Nuc també ho és:

VOCABULARI EN CASTELLÀ I ANGLÈS

A veure si, amb l'ajuda dels mestres, pots omplir els quadres amb les paraules en castellà i anglès!

CATALÀ	CASTELLÀ	ANGLÈS
RUC		
VACA		
GRANJA		
CAMP		

ARA, ET TOCA SER UN ARTISTA!

Dibuixa una de les eines del camp que has vist a Fuives:

I ara, dibuixa un ruc català:

El dibuix del nostre ruquet el va fer un artista reconegut de la ciutat de Berga, el senyor Josep Maria de Martín i Gassó (Berga, 1920 - 2005).
Era pintor, dibuixant, poeta i escriptor.

Pots retallar-lo i veuràs que xulo que queda!

SABIES QUE HI HA UNA CANÇÓ SOBRE EL RUC?

Aquí hi ha un tros de la lletra de la cançó. Fixa-t'hi quan l'escoltis:

(...)

Visca el ruc,
visca el ruc, visca el guarà!
Visca el burro català!

És molt fàcil distingir-lo
perquè és alt com un santpau,
alhora enèrgic i plàcid
i té el pèl curt i suau.

Té unes orelles molt llargues
que gaire bé fam dos pams
i veureu que les mantenen
sempre dretes i tibants.

Visca el ruc...

Els ulls són vius, bondadosos
i grossos, naturalment,
i el morro d'aquesta raça
té una forma descendent.

El seu color ronda el negre
o un marró bastant pujat,
però a la panxa. els ulls i el morro
té un color blanc-platejat.

Visca el ruc...

Fa tres o quatre-cents quilos
i un metre i mig, o més, d'alt,
té una bona embargadura,
impressiona l'animal!

(...)

I ara contesta les preguntes:

- De quin color ens diu que té la panxa? _____
- Com ens diu que són les orelles? _____
- Ens diu que és alt o baix? _____
- I els ulls, són grossos o petits? _____

El senyor que va inventar aquesta cançó es diu **Jaume Arnella.** Les persones que inventen cançons són compositors o compositores.

ELS RUCS ENS PODEN ENSENYAR MOLTES COSES

Fixa't en aquest dibuix i la història que ens ensenya:

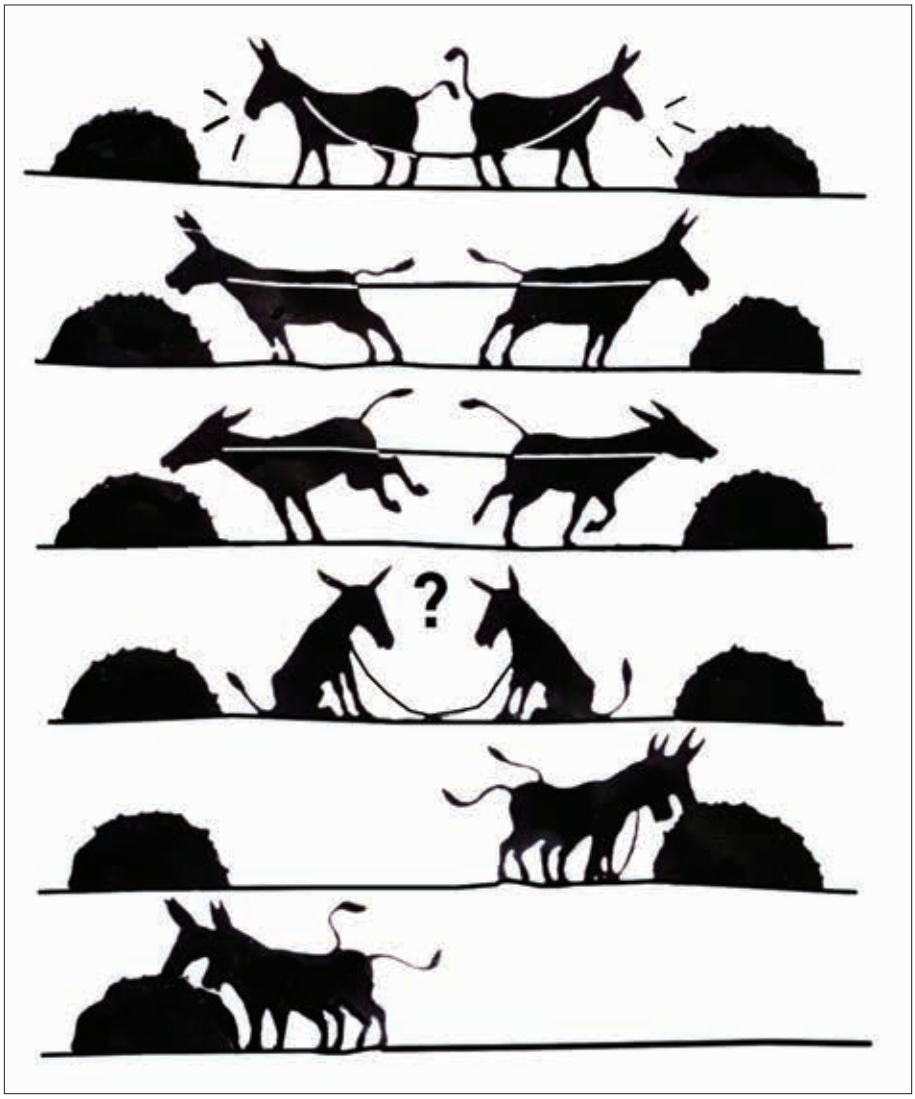

Hi havia una vegada dos rucs que estaven lligats. Tenien una pila de menjar a cada costat, i cada un volia anar a la seva pila per poder menjar. Com que estaven lligats, tibaven i tibaven, però no podien arribar a cap de les dues piles. Es van enfadar tant que fins i tot van començar a donar cosses. Però aviat van veure que donar-se cosses i enfadar-se no era la solució, perquè continuaven sense poder menjar. Així que van decidir parlar del que els passava, i després d'una estona de parlar entre ells i pensar com podrien menjar, van trobar la solució: si tots dos eren amics i anaven primer cap a una pila i després cap a una altra, podrien menjar junts de les dues.

Així, doncs, van entendre que el millor que podem fer és compartir les coses i parlar dels problemes que tenim, perquè segur que així estarem més contents. I tindrem bons amics, com ells.

SALVAR UNA RAÇA EN PERILL D'EXTINCIÓ

(recomanat per al cicle superior)

Fa més de 40 anys, el señor Joan Gassó es va adonar que els rucs que ell havia vist sempre quan era petit, havien pràcticament desaparegut. Ja sabeu que els rucs feien moltes feines del camp. Una de les altres feines que feien era transportar càrregues. Els rucs havien transportat llenya, sorra, carbó, palla, pedres... podien arribar a dur molt pes.

Fixa't en la foto:

En aquesta foto podem veure com els rucs ajudaven a portar material als Estats Units. Només ells podien fer-ho, per aquests llocs tan difícils. Molts rucs catalans van anar a parar als Estats Units perquè són molt valents i molt forts.

Però fixa't en quines coses se'ls posava a sobre perquè poguessin portar càrregues:

Se'ls posaven coses per protegir-los l'esquena, per exemple el bastet.

Al Museu de Fuives pots veure totes aquestes coses i moltes més. Quina d'elles et crida més l'atenció?

_____

Per què?

_____

Pregunta al Joan per què servia això:

Servia per _____

Com es diu? _____

T'has adonat que els rucs portaven moltes coses que els protegien per poder portar les càrregues? Fixa't en la fotografía que hi ha al Museu sobre tot el que es posava als rucs i escriu el nom de 4 coses:

1. _____ **2.** _____

3. _____ **4.** _____

El sr. Joan es va adonar que gairebé no quedaven rucs, i saps per què passava això? Doncs passava perquè moltes d'aquestes feines ja les feien els tractors, i a moltes masies ja no tenien cap ruc, mentre que abans, n'hi havia pràcticament un a cada una.

Quan hi ha molt pocs animals d'una espècie es diu que aquella espècie està en perill d'extinció, que vol dir que pot desaparèixer. Llavors no en quedaria cap! El senyor Joan Gassó va comprar tots els rucs catalans que va trobar a Catalunya i va aconseguir salvar-los. A Fuives, ara n'hi ha més de 150. Però és molt important que aquesta feina continuï, perquè si no, podrien tornar a estar en perill. Per això, a Fuives hi ha persones que es fan padrines d'un ruc i així ajuden a salvar l'espècie.

Demana al senyor Joan què vol dir apadrinar un ruc i explica-ho:

El ruc català no és l'únic animal del món que està en perill d'extinció. N'hi ha molts! Amb l'ajuda dels mestres, busca'n 10 per Internet.

1. _____ **2.** _____

3. _____ **4.** _____

5. _____ **6.** _____

7. _____ **8.** _____

9. _____ **10.** _____

Què creus que s'hauria de fer perquè això no passés?

LA LLET DE BURRA

Sabies que la llet de burra és molt bona?

Antigament, les pastilles de llet de burra es venien a les farmàcies. Ara, gairebé no se'n troben (bé, a Fuives sí). I a més, es donava llet de burra als nens orfes que passaven gana perquè porta molt aliment.

Avui en dia, a Fuives podem trobar cremes per al cos i per a la cara fetes amb llet de burra, i són molt bones per a la pell. De llet de burra no en bevem, perquè una burra produeix menys llet que una vaca, per exemple, però continua essent molt bona per a la salut i per a la pell. Mira, se'n fa sabó, cremes, caramels...

El fet que la gent que ve a Fuives compri aquestes coses també ajuda a protegir la raça del ruc català

UNA ALTRA CANÇÓ POPULAR SOBRE ELS RUCS, ÉS EN FRANCÈS... T'ATREVEIXES?

La cançó diu:

MON ÂNE, MON ÂNE

1
Mon âne, mon âne
A bien mal à la tête.
Madam' lui a fait faire
Un bonnet pour sa fête
Et des souliers lilas
La, la
Et des souliers lilas.

2
Mon âne, mon âne
A bien mal aux oreilles.
Madam' lui a fait faire
Un' pair' de boucl's d'oreilles
Et des souliers lilas
la, la
Et des souliers lilas

3
Mon âne, mon âne
A bien mal à ses yeux.
Madam' lui a fait faire
Un' pair' de lunettes bleues,
Un' pair' de boucl's d'oreilles
Un Bonnet pour sa fête
Et des souliers lilas
La, la
Et des souliers lilas.

4
Mon âne, mon âne
A bien mal à ses dents.
Madam' lui a fait faire
Un râtelier d'argent, etc

5
Mon âne, mon âne
a mal à l'estomac
Madam' lui a fait faire
Un' tasse de chocolat, etc.

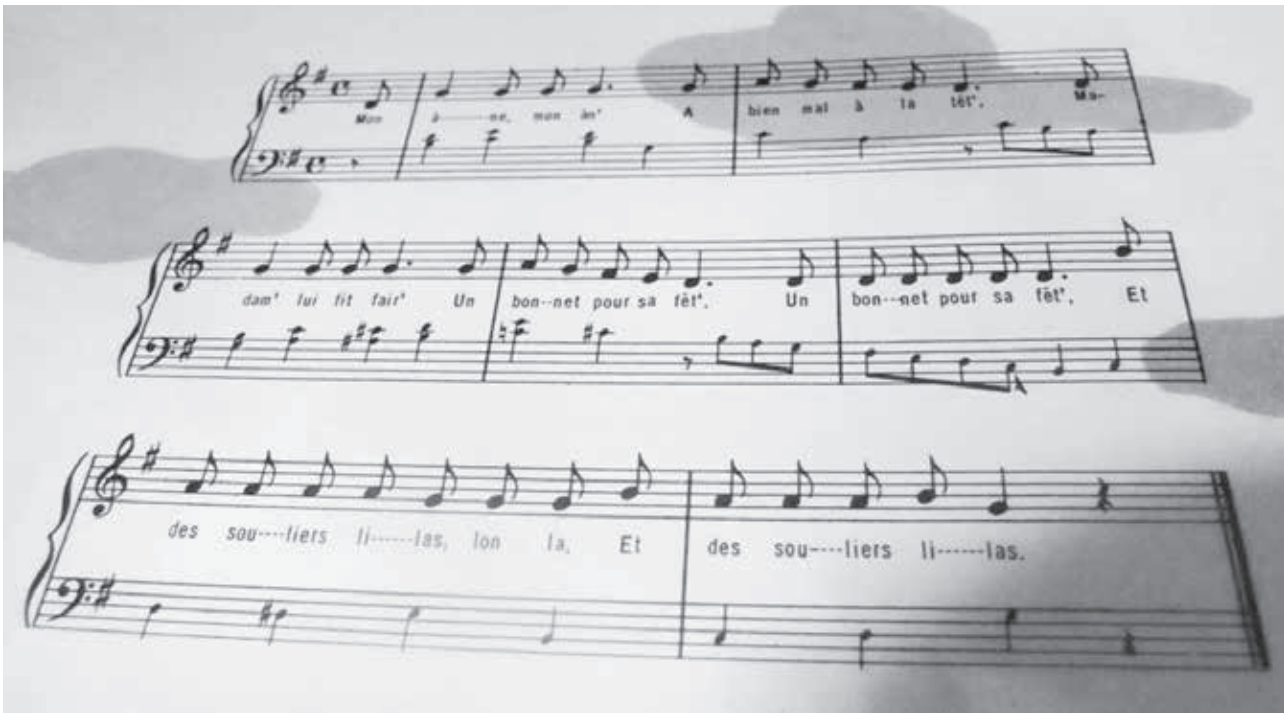

Fixeu-vos-hi bé: al pobre ruc cada vegada li fan mal més coses, perquè la senyora, li posa un barret, arracades, ulleres blaves...i fins i tot li dóna una tassa de xocolata desfeta! Mireu com queda el pobre ruquet:

L'HORA DEL CONTE: ELS MÚSICS DE BREMEN

Adaptació del conte dels Germans Grimm

Un moliner tenia un ase que durant molts anys havia portat sacs de gra, però ja començava a perdre les seves forces. La pobra bèstia va comprendre que el seu amo s'enfadava perquè ja no era fort, i es va estimar més fugir. Quan l'ase anava en direcció a Bremen, amb la intenció de fer de músic, es va trobar un gos ajagut a la vora de la carretera, que es lamentava:

Per què grinyoles així? — va preguntar l'ase al gos.

Ah! — va respondre el gos — ***perquè sóc vell. Ja no puc caçar i el meu amo ja no em vol. He fugit, però, ¿com em guanyaré la vida, ara?***

Jo — va dir l'ase— ***me'n vaig a Bremen per fer de músic; vine amb mi. Jo tocaré el violí i tu, el timbal.***

El gos va estar encantat amb aquesta proposta i els dos nous amics es van posar a caminar. Molt aviat, van trobar un gat que tenia un aspecte trist, trist com un dia de pluja.

Què et passa, amic gat? — va preguntar l'ase.

Ai, creieu-me — va sospirar el gat — ***no tinc pas ganes de riure! M'estic fent vell, tinc les dents gastades i passo més temps dormint al costat d'una estufa que atrapant ratolins. La meva mestressa m'ha fet fora, i ara no sé on anar.***

Vine a Bremen amb nosaltres — van proposar l'ase i el gos — ***seràs músic.***

El gat va acceptar d'acompanyar-los. Al cap d'una estona, els tres fugitius van passar pel davant d'una granja. Un gall cantava amb totes les seves forces, enfilat damunt d'una porta.

Què et passa, que crides així?, va preguntar l'ase.

Demà és diumenge — va explicar el gall — ***i em sembla que la grangera se'm vol menjar!***

Doncs vine amb nosaltres — va dir-li l'ase — ***tens una veu bonica, podràs fer música.***

El gall va acceptar el consell i tots quatre se'n van anar cap a la ciutat de Bremen. Al capvespre, com que travessaven un bosc, van decidir passar-hi la nit. L'ase i el gos es van posar a dormir al peu d'un arbre immens, el gat va saltar sobre una branca i el gall es va posar a dalt de tot. Des d'allà dalt, el gall va veure brillar una llumeta a la llunyania. Va cridar els seus amics i els va dir que hi devia haver una casa cap a aquell costat, perquè hi veia llum. L'ase va dir: ***llevem-nos i anem-hi. Això no és massa confortable.*** El gos va pensar que uns quants ossos amb una mica de carn al voltant serien benvinguts. Tots van anar cap a la llum, que creixia a mesura que s'hi acostaven. Finalment, van arribar a la casa, on resulta que hi vivien uns lladres. L'ase va mirar per la finestra.

Què veus? — va preguntar el gall.

Que què veig? — va contestar l'ase — ***una taula ben parada i tot de gent que s'està atipant. Són lladres.***

Una casa com aquesta, necessitem! — va exclamar el gall.

I tant! — va sospirar l'ase — ***però què hem de fer?***

Els quatre amics van discutir, buscant una manera de fer fugir els lladres. Finalment, van tenir una idea: l'ase va repenjar les potes del davant damunt l'ampit de la finestra, el gos va saltar damunt la seva esquena, el gat es va enfilar sobre l'esquena del gos i el gall es va posar damunt el cap del gat.

Llavors, instal·lats d'aquesta manera, van començar a fer música.

I aaa, i aaa!, bramava l'ase.

Bub bub bub!, bordava el gos.

Mèu mèu mèu!, miolava el gat.

Quiquiriquí!, cantà el gall.

Els lladres es van quedar esgarrifats d'aquell xivarri. Convençuts que sentien un fantasma o un monstre, van marxar corrents cap al bosc. Els quatre músics es van instal·lar al seu lloc i van menjar. Després, un cop recuperats, van apagar les espelmes i cadascú es va instal·lar còmodament per passar la nit: l'ase se'n va anar a dormir a l'estable, damunt la palla; el gos, al costat de la porta; el gat, a la llar de foc; mentre que el gall es posava al galliner. Com que estaven cansats del viatge, es van adormir de seguida. Els lladres no havien anat gaire lluny. Amagats al bosc, van veure que la llum s'apagava. Tot semblava tranquil. Llavors el seu cap els va dir: ***no hauríem hagut de deixar-nos fer fora de casa d'aquesta manera. Tu*** — va dir a un dels seus homes— ***vés a veure qui ens ha pres el lloc.***

El lladre es va acostar silenciosament a la casa i va entrar a la cuina; com que era fosc, va voler encendre una espelma, va agafar un branquilló de la llar de foc i el va acostar a les brases: però no eren les brases, eren els ulls del gat, que brillaven a la nit! Al gat no li va fer gràcia la broma. Va començar a bufar: ***ffffff! ffffff!***, i, amb les ungles sortides, va saltar a la cara del lladre. L'home es volia escapar per la porta del darrere. El gos, que dormia allà, li va saltar al damunt i li va mossegar les cames. L'home es va escapar per l'estable, però quan passava a prop del munt de palla, paf!, l'ase li va engaltar una guitza terrible al cul. Llavors el gall, que s'havia despertat amb tot aquell terrabastall, va cridar des de dalt del seu barrot: ***quiquiriquí, quiquiriquí!***

El lladre va fugir cames ajudeu-me cap al bosc i es va refugiar al costat dels seus companys. Llavors els va dir:

A la cuina hi ha una bruixa esgarrifosa. M'ha escopit a la cara i m'ha esgarrapat amb les seves ungles punxegudes. Darrere la porta, hi ha un home amb un ganivet, m'ha punxat a les cames. A l'estable, hi ha un monstre negre que m'ha clavat un cop de martell. I a la teulada hi ha un jutge que ha començat a cridar: "Condemneu aquest d'aquíííí!".

Fugim, fugim! — van cridar tots els lladres, esgarrifats.

Mai més no hi van tornar. Els quatre amics van deixar córrer allò de ser músics. Hi estaven tan bé en aquella caseta, que s'hi van quedar i hi van viure en pau.

En aquest conte, quatre animals es fan amics i s'ajuden. Tenir amics és molt bonic, i quan ens ajudem, les coses ens surten més bé i estem més contents.

BIBLIOGRAFIA

COLIN, Jean: Mon premier livre de chansons. Larousse, París.

ROSSINI, Gérard: Mémoires des ânes & des mulets. L'Imagier, éditions Équinoxe, Saint-Remy-de-Provence, 2003.

VILALTA, Isaac: El ruc català. La millor raça del món. Ed.Farell, Barcelona

VOLOT, René: L'esprit de l'âne. Symboles, Mythes, Traditions. Cheminements. París, 2003.

UNS RECORDS DE FUIVES...

ESPEREM QUE US HAGI AGRADAT!!!

FUIVES

CENTRE MUNDIAL DEL RUC CATALÀ

fuives@fuives.com

www.fuives.com

646 492 310